

HUMANISTISCH VERBOND

Losse nummers 15 cent - 1e Jaargang, no. 7

Voorlopige abonnementsprijs per jaar f 3.— voor niet-leden - Administratie Weerdsingel O.Z. 80 Utrecht - Redactie Adr. v. Ostadelaan 147. Utrecht
Rubrieken: Maatschappelijk werk: P. C. Faber - Opvoeding: M. G. Warffemius - Huislijk leven: D. Heroma-Meilink - Natuur: H. van Laar

BIJGELOOF, ONGELOOF en GELOOF

De strijd tegen het ongelooft doet — gelijk steeds in tijden van morele neergang — weer opgeld bij bepaalde kringen van ons volk. En het resultaat staat al van te voren vast: sommigen lopen er warm voor, anderen vechten er tegen, en — de massale uitwerking is, zowel godsdienstig als ethisch, zeer gering. Waar zit hem dit in? In gebrek aan toewijding? Stellig niet. In de onbelangrijkheid van het gehele geval? Een strijd om de levensbeschouwing kan nooit onbelangrijk zijn. Verder komen we, dunkt me, wanneer we de wortel van heel veel onvruchtbare actie en discussie zoeken in: de totaal onvoldoende probleemstelling.

Het is de oude kwestie: wat verstaat men onder „ongelooft”? Hier loopt het oordeel van de diverse herkerstenaars hemelsbreed uiteen. Dat moet ook wel. Want men is het allerm minst eens over de definitie van „gelooft”. Er is een oud catechisatieboekje, dat in de 18e eeuw in ons land veel gebruikt werd, de z.g. „Cathechese van Poederoyen”. Daarin vinden we de volgende dialoog: vraag: is de Roomse kerk de ware kerk? antwoord: neen, de Roomse kerk is de ware kerk niet. vraag: geeft eens redenen? antw.: omdat er maar één ware kerk is! vraag: welke is dat dan? antw.: onze kerk!

Kent u een heerlijker simplistische verklaring van de diverse moeilijkheden op het gebied van de levensbeschouwing? O ja, ik weet wel, bij de Protestanten mag men niet generaliseren en zeggen dat zij het begrip „enig ware kerk” poneren, maar de gedachte van „ons systeem is de meest zuivere benadering van bovenzinnelijke waarheid en haar vormgeving in aardse gestalte” leeft toch, bewust of onbewust, bij talloos velen.

En hier ligt nu de kloof tussen „gelovige” en „ongelovige”. Want de „ongelovige” — voor zover hij althans niet louter negativist is, — ziet hier heiligschennis. En gaat zelfs verder: diepe bezinning kan hem leren, dat deze primitieve en naïve heiligschennis verbonden is en zelfs moet zijn aan alle vormgeving van waarden, die hoogstens kunnen gelden. Dit is belangrijk. Want de waarheidsvraag is de centrale vraag van het leven. Maar het is ook wonderlijk actueel. Want deze verkeerde instelling op het probleem geloof-ongelooft belet de geestelijke gezondheid van ons volk! Om dit duidelijk te maken, moeten we een derde begrip invoeren: bijgeloof. Dat is iets, waar de Nederlander, „gelovig” of „ongelovig” zich ver boven verheven acht. Bijgeloof vind je bij Hottentotten en Bosjesmensen en verder hoogstens bij enkele markante „rare” secten in ons land. Zo dachten we in onze zelfgenoegzaamheid. Totdat de oorlog over ons kwam. En met de ellende en onderdrukking kwam het bijgeloof heel dicht bij ons staan, al wisten we het zelf niet. Weet je nog wel, dat prachtig beredeneren van de datum van de val van Hitler? 27 Mei, 11 October, gaat u maar door; telkenjare kwam er wel weer zo’n profeet naar voren die uit een of ander historische analogie (Napoleon b.v.) of uit de loop van de hemellichamen ons wist te bewijzen, dat de ondergang van de dictator nabij was. Natuurlijk, in het begin glimlachten we. Maar de hel waarin we geworpen waren was zo ontzettend, dat we, ondanks onszelf, ons rationele denken, onze cultuur, gingen hopen.

Je kon immers nooit weten? En toen waren de remmen los. Wat derde het ons, dat, wanneer in al deze fantasterijen maar een korreltje waarheid stak, de gehele geschiedenis één goedlopende machine zou worden? We wilden uitzicht, en als we dat niet zagen, fantaseerden we het.

Zo werd ons volk moreel ondermijnd. Zo werden wij allemaal min of meer ondermijnd. „Bijgeloof”, dat betekent dat centrale zedelijke waarden vervangen worden door krachten, die je kunt naspeuren, en waar je zelfs een gokje mee kunt wagen, dat betekent dus, dat je je evenwicht kwijt bent.

Hier ligt het grote probleem van onze tijd. Want de roep om „herkerstening” is geen dwaasheid! Ook de niet-belijdende Christen zal erkennen, dat elke vorm van Christendom, mits echt beleefd, beter is dan het onworteld zijn van tegenwoordig. We leven in een morele bende, we zijn ons stuur kwijt.

Maar de oplossing? Wat dunkt je? Daar staat aan de ene kant het „gelooft”, of liever de diverse „geloven” (want onder elkaar harrewarren ze nogal eens over „Paapse superstitiën” of „ketterij”), en aan de andere kant staat het ongelooft. Dat kan ook heel miserabel zijn. Maar er is een ongelooft, dat ook kent de heilige roeping, dat ook hunkert naar een vereringsgemeenschap, maar dat, juist omdat de waarheidsvraag haar niet loslaat, niet kan gaan staan naast de gelovigen. En daar tegenover staat het bijgeloof, het ideaalloze, de kansrekening, als de grote ziekte van onze tijd.

Zouden nu geloof en ongelooft elkaar niet kunnen vinden in de strijd tegen het bijgeloof?

Of wáágt het „gelooft” zich daar niet aan? Moet door een star poneren van in laatste instantie onbewijsbare leerstellingen zoveel kracht verloren gaan, dat we straks de chaos niet meer baas kunnen? Zou de geestelijke volksgezondheid geen taak voor allen kunnen zijn, evenals de materiële?

Dit betekent geen nivellatie. De waarheidsvraag blijft, en de strijd daarover kan een zegen voor ons volk zijn. Maar laat het dan een strijd zijn met gezuiverde begrippen. Het is niet waar, dat het in ons volk gaat om geloof of ongelooft, in de zin van: er op of er onder. Het gaat tussen de levensbeschouwingen, die centrale zedelijke levenswaarden erkennen en de negatie, de verwarring, die in wezen angst is. Maar voor het zover komt, zal de „gelovige” moeten erkennen, dat ook de ongelovige rust kent, en het levensraadsel in vrede onder ogen kan zien, voor zover dit een mens gegeven is. En dan moet hij niet bij alles, wat niet in z’n kraam te pas komt, klaar staan met woorden als: „onbewust Christendom” en zo, maar de ander in zijn eigenaardigheid voluit laten gelden — al mag hij hem straks bestrijden!

Gelovigen en ongelovigen, zij kunnen kameraden zijn in de strijd voor geestelijke wederopbouw. Maar of ze het worden zullen? Aan ons zal het niet liggen. P. P. AGTER.

DE ALGEMENE VERGADERING

Het is zover: Op 28 en 29 September zal te Utrecht in het Jaarbeursgebouw de eerste Algemene Vergadering van het Humanistisch Verbond plaats vinden; de eerste keer dat de vertegenwoordigers van het georganiseerde humanisme in Nederland bijeen zullen komen om te beraadslagen over de organisatie, om zich te verdiepen in onze beginselen, en — niet in het minst — om zich voor te bereiden op de enorme taak, die ons te doen staat: bezinningsbijeenkomsten, culturele werkzaamheden, studiecursussen, werken in militaire- en zeeliedentehuizen, alsook onder de arbeiders van de wederopbouw en bemoeienissen met politieke delinquenten. En niet te vergeten: de voor dit alles noodzakelijke aanzienlijke versterking van onze financiën. Maar deze Algemene Vergadering zal voor alles ook een wapenschouw wezen, een laatste bezinning voor we onze wintercampagne ingaan. Dan zal het er om gaan te tonen, dat we opgewassen zijn tegen de moeilijkheden, dat we in staat zijn „in geestelijk en cultureel, paedagogisch en sociaal opzicht leiding te geven aan het buitenkerkelijk deel van het Nederlandse volk”. Dan ook zal onze overtuigingskracht zo groot moeten blijken, dat we er in slagen een aanzienlijk deel der onkerkelijken in ons Verbond te verzamelen. Want al is het niet onbevredigend, dat zich reeds enige duizenden leden hebben aangemeld, we begrijpen allen, dat dit aantal niet meer kan zijn dan een begin, wanneer we denken aan de grote plannen waarmee we zijn opgetreden. Daarom — we twijfelen er niet aan — zal ieder lid, indien het maar enigszins mogelijk is, eind September naar Utrecht willen gaan om deze aanvang van onze werkzaamheden persoonlijk mee te maken. Verzamelen is het parool, en we weten deze roep niet te vergeefs te doen weerklinken.

Verzamelen op 28 en 29 September a.s. te Utrecht in het Jaarbeursgebouw.

HET HOOFDBESTUUR.

Voor 5 September zullen de afdelingen bijeenkomen om te beraadslagen over de agenda en afgevaardigden aan te wijzen. In de „Mededelingen” van September zullen de voorstellen en amendementen der afdelingen worden opgenomen. Het hoofdbestuur heeft besloten het huishoudelijk reglement voor deze vergadering van kracht te verklaren voorzover betreft de wijze van stemming en de aanwijzing der afgevaardigden (art. 16), met dien verstande dat behalve de afgevaardigden ditmaal ook de overige leden aan de beraadslagingen deel kunnen nemen met adviserende stem. De afgevaardigden dienen voorzien te zijn van een door voorzitter en secretaris der afdeling getekend mandaat. Ze betalen geen deelnemingskosten en kunnen desgewenst reiskosten 3e klas declareren. De deelnemingskosten bedragen f 2.—, (voor één der beide dagen halve prijs), die voor de warme maaltijd f 2.50. Desgewenst wordt voor logies bij geestverwanten gezorgd. (Lakens, sloop, handdoek, brood en belegsel meebrengen). Reiskosten boven f 6.— worden vergoed.

Het programma der bijeenkomsten luidt als volgt:

Zaterdag.

15—16 uur: Aanmelding.

16—18 uur: Beraadslagingen.

18—19.30 uur: Gemeenschappelijke maaltijd.

19.30—21.30 uur: Dr. G. Stuiveling, De eigen taak van het humanisme. Discussie.

Zondag.

10—12 uur: Dr. J. P. van Praag, De toekomst van het Humanistisch Verbond. Discussie.

12—13 uur: Broodmaaltijd (brood meebrengen).

13—16 uur: Beraadslagingen.

Agenda.

1. Opening, notulen, mededelingen, onderzoek mandaten.

2. Verslag Centraal Bureau.

3. Financieel Verslag over de periode 17 Febr.—1 Juli 1946.

4. Statuten en reglementen.

Bij art. 12 van het huishoudelijk reglement zal in overweging worden gegeven de bepalingen betreffende het accountantsonderzoek om financiële redenen tijdelijk buiten werking te stellen.

5. Begroting. 1 Juli 1946—31 December 1947.

Toelichting: Het Hoofdbestuur vraagt machtiging om bij gebleken succes onzer acties de volgende uitbreiding te mogen geven aan de begrotingsposten:

1946. Indien het ledental voldoende toeneemt, de krant veertiendaags te doen verschijnen, als overgang naar een toekomstige wekelijkse uitgave.

Indien de financiële actie meer opbrengt (tot f 20.000.—), deze opbrengst te besteden voor volkshuiswerk en natuurvriendenwerk.

6. Bestuursverkiezing en overdracht.

De volgende personen zijn door het H.B. candidaat gesteld: dr G. Stuiveling, (gevr.) voorzitter; dr J. P. van Praag, onder-voorzitter; I. Vijlbrief, secretaris; J. Rogge; penningmeester; dr J. C. Brandt Corstius, redacteur, en mevrouw L. Alma Heynen (gevr.), Maurits Dekker, prof. dr H. R. Hoetink, H. van Laar, dr D. Loenen, mr A. Murman (gevr.), mevrouw H. A. Polak Schwarz (gevr.), prof. dr H. J. Pos, mr A. D. van Regteren Altena (gevr.) ir P. Schut, prof. dr J. B. Tielrooy, mr J. in 't Veld, M. G. Warffemius, mr H. B. J. Waslander.

7. Verkiezing Kascommissie.

8. Rondvraag en sluiting.

De politieke delinquenten

Door de plotselinge vrijlating van enige tienduizenden politieke delinquenten staan we opeens allen onontkoombaar voor de vraag: wat moet er met deze mensen gebeuren? Er is in het afgelopen jaar practisch niets gedaan aan hun heropvoeding; ze missen de aansluiting op onze wereld; we kunnen hen toch moeilijk zo op de maatschappij loslaten. Er zijn mensen voor wie alle politieke delinquenten, „groten” of „kleinen”, misdadigers zijn, waarmee zij niets te maken willen hebben. Het hoeft in deze kolommen waarschijnlijk geen betoog, dat dit standpunt niet houdbaar is. Principieel niet en practisch niet. Principieel: Het over één kam scheren van „grote” en „kleine” fascistten betekent in feite, dat men de grote niet streng genoeg behandelt; ze verdrinken in de grote massa en weten zodoende zelfs de dans te ontspringen, waarna ze weer lustig van voren af aan beginnen. Bovendien hebben de „kleinen”, en daaronder verstaan we allen, die geen ander strafbaar feit gepleegd hebben dan lid te zijn van de N.S.B. of zo iets, nu een jaar gezeten; wat nu? En hier komen we aan de practische kant: Men kan onmogelijk vele tienduizenden mensen levenslang vasthouden en men kan ze evenmin „zo maar” loslaten. Hier ligt nu voor ons allen een taak: de reclassering van voormalige politieke delinquenten. Het Humanistisch Verbond zal zich niet kunnen onttrekken

FINANCIEEL VERSLAG 1 NOVEMBER 1945—30 JUNI 1946.

BALANS:

	Debet
Kas en Giro	f 1389.56
Debiteuren:	
Colportage krant	f 29.30
Brochures en boeken	" 591.42
Abonné's krant	" 123.—
Diversen	" 11.61
	<u>" 755.33</u>
Voorraad:	
Boeken en brochures	" 886.06
Schrijfmachine	" 300.—
	<u>f 3330.95</u>

Crediteuren:

Contributie afd.	f 1788.76
Boeken en brochures	" 437.28
Administratie	" 100.—
	<u>f 2326.04</u>
Leningen	" 600.—
Saldo winst	f 404.91
te bestemmen voor:	
afschr. machine	" 50.—
reserve debiteuren	" 100.—
reserve voorraad	" 254.91
	<u>" 404.91</u>
	<u>f 3330.95</u>

VERLIES- EN WINSTREKENING:

	Verlies
Krant, kosten	f 838.71
te verminderen met:	
colportage	f 352.03
abonné's	" 267.90
	<u>f 619.93</u>
	<u>f 218.78</u>
Propaganda	" 600.23
Onkosten:	
Administratie	f 4020.81
Porti	" 319.05
	<u>" 4339.86</u>
Saldo winst	<u>" 404.91</u>
	<u>f 5563.78</u>

	Winst
Contributies	f 6082.05
Aan afdelingen	" 2295.66
	<u>f 3786.39</u>
Vrijwillige bijdragen	" 1224.70
Boeken en brochures:	
verkoop	f 749.83
voorraad	" 886.06
	<u>f 1635.89</u>
Kosten van aanschaffing	" 1412.26
	<u>" 223.63</u>
Diversen	" 329.06
	<u>" 329.06</u>
	<u>f 5563.78</u>

BEGROTING VOOR JULI/DECEMBER 1946:

Contributie	f 7000.—
Vrijwillige bijdragen	" 700.—
Krant, colportage en abonn.	" 300.—
Boeken en brochures	" 3250.—
	<u>f 11250.—</u>

Contributie a/d Afd.	f 3000.—
Administratie	" 3500.—
Porti	" 300.—
Krant (maandelijks)	" 650.—
Propaganda	" 600.—
Boeken en brochures	" 3000.—
Onvoorzien	" 200.—
	<u>f 11250.—</u>

BEGROTING VOOR 1947: (ca. 3000 leden)

Contributie	f 20000.—
Krant en brochures	" 4600.—
Vrijwillige bijdragen	" 10000.—
	<u>f 34600.—</u>

Contributie a/d Afd.	f 9000.—
Administratie	" 8000.—
Porti	" 1000.—
Krant (veertiendaags)	" 2500.—
Boeken en brochures	" 1600.—
Propaganda	" 1000.—
Geestelijke Zorg	" 10000.—
Onvoorzien	" 1500.—
	<u>f 34600.—</u>

aan de verantwoordelijkheid voor de buitenkerkelijken onder hen. Tegenover de autoriteiten moet het aanspraak maken op erkenning in deze kwestie op voet van gelijkheid met de kerken; op de leden moet het een beroep doen om zich voor deze arbeid beschikbaar te stellen. Maar het zij voorop gesteld: dit is geen werk voor iedereen. Wie zich aan deze werkzaamheden gaat wijden moet niet alleen de levenservaring en de tact bezitten, waarzonder men in deze kwesties meer kwaad dan goed doet, maar ook het innerlijke evenwicht, dat nodig is om anderen te kunnen steunen, zonder voortdurend zijn eigen moeilijkheden er bij te halen en zich daarin te verwarren. Daar komt in dit geval nog bij, dat men in het bijzonder verkeerd doet door er van uit te gaan — en dit dan wellicht ook in woord of houding te laten uitkomen — dat deze mensen eigenlijk minderwaardig zouden zijn. Ze hebben verkeerd gehandeld — dat hoeft niet onder stoelen of banken gestoken te worden — maar men erkent ze niettemin als medemens, verantwoordelijk voor zijn daden, maar ook geroepen tot een menswaardig leven.

Vraag van hen geen schuldbelijdenis — daarvoor zouden ze na alles wat ook zij ondergaan hebben, uitnemende karakters moeten zijn — maar tracht hun de ogen te openen voor echte democratie, voor ware menselijkheid. En veroordeel het niet, hoezeer ook de „góede” Nederlanders

vervolg pagina 4

Aanmeldingsformulier voor de Algemene Vergadering.

Naam:

Adres:

geeft zich op voor de A.V. van het Humanistisch Verbond op 28 en/of 29 September 1946, wenst wel/niet deel te nemen aan de gemeenschappelijke maaltijd à f 2.50; vraagt logies bij geestverwanten (lakens, sloop, handdoek, brood en belegsel meebrengen).

Kosten deelneming f

Warme maaltijd "

f

Reisk. boven f 6.— "

f

in te vullen
door het C.B.

Handtekening:

Zo spoedig mogelijk inzenden bij het C.B. Weerdsingel O.Z. 80, Utrecht (uiterlijk 20 September).

daarin voortdurend tekort schieten. Maar bedenk wel: dit zijn gedachten van een praatje voor geïnterneerden. Het is echter veel beter, dat dit alles blijkt in onze eigen praktische houding. Laten we zoveel mogelijk preken vermijden en persoonlijk contact trachten te krijgen door ons te interesseren voor hun moeilijkheden..... en hen daarbij te helpen! Allereerst zal het er om gaan de vrijgelaten N.S.B.-ers weer een eigen woning te verschaffen. Ze hoeven evenmin als joden of oorlogsslachtoffers alles of meer terug te krijgen dan ze verloren — wees niet te naïef — maar ze moeten kunnen leven. Ze hebben werk nodig. Ze behoeven aansluiting in het gewone leven. De reclasseringswerker heeft hier een taak: bemiddeling bij autoriteiten, bespreking met werkgevers, wederopname in het gewone leven. Tracht hen deel te doen nemen aan het werk van passende verenigingen. Voor alles komt het er op aan, dat ze zich weer als mens kunnen voelen, dan kunnen en moeten wij eisen, dat ze zich ook als mens gaan gedragen; niet als een heilige, maar evenmin als een fascist. Reclassering van politieke delinquenten is geen zaak van moraliseren maar van voorbeeld en steun, en van een haast toevallig gesproken ernstig woord. Deze mensen hebben zich verschanst achter een muur van wantrouwen. Bedenk bij alles wat ge doet, of ge een praatje houdt op een bijeenkomst of persoonlijk met hen te maken hebt, allereerst moet in deze muur een bres geslagen worden. Dat doet ge door nieuwe uitzichten te openen op een menswaardig leven. Stel U geen wonderen voor; wees voorbereid op grote teleurstellingen en mislukkingen. Maar ze hebben hun straf gehad, nu moeten ze ook een kans hebben. En van Uw tact, toewijding en wilskracht zal afhangen of de politieke delinquenten zullen worden tot bruikbare leden van onze maatschappij of een groep wanhopigen, die onze samenleving de grootste schade kan berokkenen.

J. P. VAN PRAAG.

De Nieuwe Stem

* maandblad voor Cultuur en Politiek

onder redactie van: Dr N. A. Donkersloot, Dr J. P. B. de Josselin de Jong, Dr O. Noordenbos, Dr H. J. Pos, H. M. van Randwijk, Dr J. M. Romein

In dit tijdschrift, dat op de grondslag staat van een radicaal sociaal Humanisme, worden o.a. geregeld artikelen gepubliceerd uit de kring van het Humanistisch Verbond, die voor de leden van groot belang zijn.

Abon.-prijs f 20. — per jaar (omvang 4 vel per aflevering)
De reeds verschenen no's van de lopende jaargang zijn nog verkrijgbaar

Van Loghum Slaterus N.V., Arnhem

Een zwerver verdwaalt

Harfsen: réunie voor onderduikers, Juli 1946. Uit het verslag van „De Gids”, orgaan der neringdoenden te Gorssel: „Ir. H. van Riessen uit Amsterdam, top-lid der L.O. en redacteur van „De Zwerver” legde uit, waarom wij vechten, en riep op tot verdere strijd, tegen reactie en tegen humanistische stromingen, die de mens boven God stellen, en geloven in de Uebermensch, en juist daardoor hun idealen steeds weer zien uitlopen op wereldoorlogen.”

Juist dit wanbegrip van het humanisme maakt ons verbondswerk dringend noodzakelijk!

Rondom het Humanistisch Verbond

- „Moge een voor allen aanvaardbare vorm van samenwerking met het Humanistisch Verbond gevonden worden in het belang van de leniging van de stoffelijke en geestelijke noden van het buitenkerkelijk volksdeel.” Aldus Humanitas over ons Verbond.
- Men verwijt het humanisme: gij blijft staan bij de mens. Ons antwoord luidt: wij zijn steeds bezig naar hem toe te gaan.
- De openbare school, bijbelkennis en humanisme; daarover handelt een vlugschrift van het Hoofdbestuur. Te bestellen bij het Centraal Bureau. Toezending na ontvangst van f 0.10 in postzegels of op girorekening 304960.
- Het bestaansrecht van het humanisme betekent nog niet zijn bestaansmogelijkheid. Die wordt slechts gewaarborgd door de vereniging van alle humanisten.
- Men verwijt het humanisme de mens het antwoord te onthouden op de vraag: Waarheen gaat gij? Wij antwoorden: naar de verwerkelijking van de waarden die met u zijn gegeven.
- Luistert elke Zondagmorgen 9.45—10 uur Hilversum II.

Afdelingsnieuws.

EINDHOVEN.

Woensdag 10 Juli werd in het Oranje Hotel te Eindhoven de afdeling Eindhoven opgericht.

Nadat de vergadering geopend was door den voorzitter, Dr. A. J. Berman, hield Dr. J. C. Brandt Corstius uit Utrecht een uiteenzetting over doel en werkwijze van het Verbond. Na de pauze was er gelegenheid tot vragen stellen, waarna het volgende bestuur werd gekozen: Dr. A. J. Berman, voorzitter, H. P. Danz, Joh. Jansen, Mevr. G. Moen—Diebrink, F. Vrind. Het correspondentie-adres blijft voorlopig: N. Barentsz, Heezerweg 189, Eindhoven.

DEN HAAG.

24 en 25 Augustus wordt een propaganda-weekendkamp belegd voor oud-jeugdbewegers op het A.J.C.-terreintje „Solleveld” gelegen even voor de watertoren van Monster. Zaterdagavond discussies en een bont programma. Zondagmorgen: M. G. Warffemius: „Waarom de noodzaak van het Humanistisch Verbond?”

Kosten bedragen 75 cent. Men moet zelf brood voor alle maaltijden meebrengen. Voor thee wordt gezorgd. Bezoekers alleen voor de Zondag zijn natuurlijk eveneens welkom, ook als men geen oud-jeugdbeweger is. We vertrekken Zaterdag zo mogelijk gemeenschappelijk met de Westlandsche bus van de Varkenmarkt. Opgaven voor deelname zo spoedig mogelijk aan het secretariaat v. Zeggelenlaan 354, Den Haag. Wij verwachten ook vele vrienden uit de omtrek

OPROEP

Humanisten, die zich reeds bezighouden met de reclassering van politieke delinquenten, alsmede humanisten, die daartoe bereid zijn, worden dringend uitgenodigd onderstaand formulier omgaand ingevuld in te zenden bij het Centraal Bureau. In het algemeen komen bij voorkeur personen van minstens 35 jaar in aanmerking.

Naam:

Adres:

Plaats:

Leeftijd:

Werkkring:

Opleiding:

Houdt zich reeds bezig met politieke delinquenten.

Is bereid zich te gaan bezig houden met politieke delinquenten, en wel als:

Spreeker over:

Bezoeker in kampen/Huisbezoeker.

Maatschappelijk werk/Jeugtleider.

Opzenden aan het Centraal Bureau van het Humanistisch Verbond, Weerdsingel O.Z. 80, Utrecht.

Handtekening: